

מלחמה

21.8.67
ק.ה.מ. 203

שרגא גרפר

חטיבת צנחנים 55, גרוד 28. מג"ד יוסף פראדקין

במלחמה הייתי מ"מ וסמ"פ.

עם התחלת הגיוס היתה לי הרגשה, שבעצם כל זמן שהגיוס מכוון רק לשריון, אין זה עדיין ברור שתפרוץ מלחמה. יצאתי סן ההנחה שהאקט הראשון יהיה גיוס השריון. אבל ברגע שנקראו הצנחנים, היה ברור לי שהולכים למשהו תוקפני, היות שחיל זה תוקפני במהותו. כאשה הם בדרך כלל תפקידיו המוגדרים.

גיסתי ב-22.5 ביום שלישי בלילה. הספקתי עוד לשמוע ערב קודם לכן את "המשיח" של הנדל בהיכל התרבות. אמנם כשנסענו ל"משיח", חששנו שמא יגייסו בדיוק באותה לילה. כשבאו לקרוא לי למחרת, לא הופתעתי, מאחר שתפקידי הוא תפקיד הגיוס על מרחב מסוים באזורנו, קיבלתי התראה מוקדמת עוד ביום, שאנחנו חייבים להיטאר באיזור. באותו ערב עוד ב-עשר ביקרתי ברפת וציפיתי לקריאה בכל רגע. לעגלה שנולדה באותו יום נתתי את השם "מלחמה", מתוך ידיעה ברורה שזהו זה. כשעליתי שמעתי שקוראים בשמי, ובאמת כבר חיכה לי טקסי.

התרמיל היה ארוז, הנגדים מוכנים, תעודות מוכנות, וכל שאר הפרטים, ותוך זמן קצר נסעתי. נסעתי למשטרת מגידו ומסס, בעזרת סלפונים, ויודאתי את כל הפרטים הקשורים בגיוס. זה היה גיוס של למעלה מ-200 איש. הגיוס נמשך במוניות, כשמרכזים קודם כל את המפ"ים. הרצים - נערי גדנ"ע - נוסעים באוטובוס אל מפקדי הצירים בכל המקומות, ואותם מפקדים מעבירים את האוטובוס מנקודה לנקודה ואוספים את החיילים. לרשותי עמדו באותו ערב 12 אוטובוסים, שנהגיהם אזרחים מגויסים. כל אוטובוס חוזר דרך מגידו, ואני בודק כל אוטובוס, אם כולם הגיעו. האוטובוסים יוצאים ממרכז הגיוס החטיבתי לידיהם. האוטובוס הראשון הגיע אלי בסביבת 2.15. היה גיוס של 110%, כלומר התייצבו אנשים שיצאו מסיבות בריאות, ובהזדמנות זו באו בלא שנקראו. היו קצת בעיות ציוד לגבי האחרונים הנוספים, אבל איש לא נשלח בחזרה.

האוטובוס האחרון הגיע בסביות 6.00. אחד נסע מתוך טעות ישר לנקודת הריכוז בדרום מבלי לעבור את מגידו, וכמובן, שתופעה כזו יוצרת מתח. נסעתי עם המונית מישוב לישוב בעקבות האוטובוס הנעדר. כשהתברר לי שהאנשים אמנם גויסו - נסעתי לנקודת הגיוס הדרומית ומצאתי אותם שם. זה היה ב-11.00 לפני הצהריים.

נקודת הריכוז החטיבתית היא מול לוד. הצטיידנו בציוד אישי רגיל, וכך בציוד היחידה - נשק בלי תחמושת. התחילה תעשיית השמועות. שהלילה יוצאים. לאן? לא יודעים. ידענו שהמפ"ים יוצאים, אבל למטה מהם לא. ניתנה פקודת התראה ל-48 שעות. התמקמנו בפרדס לחיי סדרה שגרתיים. בונים אהלי סיירים ולא מתחפרים. מחכים לא מבצעים שום אימונים. אכלנו מנות קרב.

אח"צ התחלנו להתאמן בסוג נשק חדש בצה"ל - מקלע מ"ג. עברנו שיעור לשקי-חזה - בעניין זה יש שכלול נוסף, וחוזרים על תרגיל זה מדי פעם מחדש. לקראת